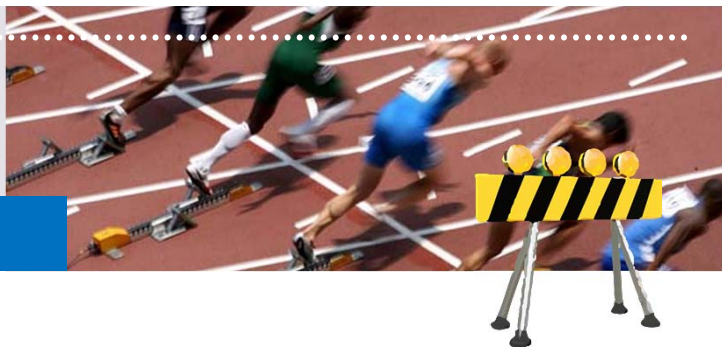

odskočna deska

Katero koli besedo življenja se odločimo živeti, učinki so vedno enaki: beseda nam **spremeni življenje**, v srcu **začutimo spodbudo**, da smo **pozorni na potrebe drugih**, zaradi nje hočemo služiti bratom in sestrām. Ne more biti drugače: ko sprejmemo in živimo besedo, **se v nas rodi Jezus in to nas spodbuja, naj ravnamo kot on**.

Pavla je k oznanjevanju evangelija in prizadevanju za edinost v njegovih skupnostih spodbujala globoka izkušnja, ki jo je imel o Jezusu.

Pavel je čutil, da ga Jezus ljubi, rešuje; Jezus je prodl v njegovo življenje, tako da ga nič in nihče ne bi mogel ločiti od njega.

Ali Kristusova ljubezen tudi nas žene enako silovito, da bi ljubili tako močno in tako konkretno?

Če smo zares izkusili Jezusovo ljubezen, si ne moremo kaj, da ne bi tudi mi ljubili in **pogumno odšli tja, kjer so razdeljenost**, spor in sovraštvo, da bi tja prinesli slobo, mir in edinost.

Ljubezen nam omogoča, da **gremo s srcem preko ovir** in stopimo v neposreden stik z osebami, jih razumemo, z njimi delimo težave in skupaj iščemo rešitev.

(vprašanje)

{ **Kdaj sem čutil in čutim, da me Jezus ljubi?** }

(nadaljevanje)

Tudi mi lahko gremo s srcem preko vsake ovire. Kako? Tako da vsako oviro ali **težavo spremenimo v odskočno desko oz. dodatno spodbudo**, ki nam omogoča, da lahko ljubimo vse.

(intervju)

V mladosti nisem imel odnosa z Bogom. Ponovno sem ga odkril na zelo poseben način. Imel sem 16 let, ko je novica o očetovi neozdravljivi bolezni v meni pustila globoko praznino.

Oče je imel le še nekaj mesecev življenja. Hotel sem, da bi to bilo obdobje, ko bo občutil, kako močno ga imam rad.

Moram ti priznati, da ni bilo lahko, saj nisem znal konkretno ljubiti drugega.

V istem obdobju sem spoznal mlade iz Gibanja fokolarov. Eden izmed njih, Mario, me je vprašal, kdaj grem obiskat očeta, ter se ponudil, da gre z menoj. Preden sva vstopila, me je vprašal, ali je očetu všeč sladoled. In tako sem imel v roki to trojno sladko darilo.

Ko sva se vračala, sem ga vprašal, zakaj je to naredil. »Če bi to bil moj oče, bi bil vesel, da nekdo deli mojo bolečino.« Začel sem ljubiti očeta tako, kakor je hotel biti ljubljen. Nekega dne, ko sem prišel v bolnico, mi je oče podaril paket: »To je za vso ljubezen, ki si mi jo izkazal!«

To je bil poseben trenutek veselja. Po treh dneh je oče odšel v nebesa. Ampak največje darilo, ki mi ga je dal, je bilo to, da sem ponovno našel odnos z Bogom. Z očetom sem namreč začel ponovno moliti in sem ponovno začutil osebni odnos z Njim.

Agostino

(moji zapiski)

